

*Raduj se, neboť jsi královským trůnem.
Raduj se, neboť neseš toho, který nese všechno.*

Na obálce: Ikona Matky Boží zvaná Vladimírskaja, 12. stol., Moskva, Kreml.

Moji milí,

toto další číslo Fchodovin vychází na začátku velikonoční doby. Zaslechl jsem nedávno, jak někdo říká, že Fchodoviny už nebudou vycházet. Pro takové pochybovače je tedy tohle další číslo důkazem, že to byla jen poplašná zpráva.

Kristovo zmrtvýchvstání je pro nás nejdůležitějším faktem, stejně jako kdysi pro apoštoly. Ti nemluvili o ničem jiném. Neupínali se k ničemu jinému. Nespoléhali se na nic jiného. Nejdříve se sice zdráhali uvěřit, ale během čtyřiceti dnů po Velikonocích, kdy je Pán navštěvoval, se jejich víra stala skálopevnou. Nemůžu se zbavit dojmu, že pro ně bylo těžké uvěřit, že Ježíš vstal, hlavně proto, že jim to připadalo jako příliš fantastické. Nám se naopak Kristovo zmrtvýchvstání stalo něčím samozřejmým, až běžným. Píše se o tom v Bibli, káže se o tom v kostele, máme to někde „v šuplíku“ pěkně uložené. Co tedy? Měli bychom zatajit dech, zmlknout, kochat se poznáním, že vítězem je život a ne smrt.

Pán Ježíš po svém vzkříšení ukazoval učedníkům smysl Písma. Otevíral jim srdce, aby mu rozuměli. Jistě i nám srdce otevře, když my otevřeme Bibli. Na konci velikonoční doby setrvali apoštolové na modlitbách spolu s Ježíšovou Matkou. Nechávali doznít a do sebe zapadnout všechno, co jim Ježíš zjevil. Pak byli o Letnicích naplněni Boží mocí a tím, co sami přijali, nepřestali oživovat další lidi. Díky nim i my můžeme věřit a být živi z Boha. Každý kousíček, každý kout našeho „já“ může – a musí být oživen vítězným Kristem.

Kolem nás všechno znovu roste a kvete. Teď zrovna mám radost z tulipánů a narcisů před farou – pro mě nejbližšího doteku přírody. Mám také radost z toho, jak roste betonová stavba našeho nového kostela :-) I ta je příslibem nového života, jak pro nás tak i pro ty, kdo se třeba ještě nenarodili, ale Pán je už zná a jednou přivede k narození z vody a Ducha Svatého.

O velikonocích byli v našem kostele pokřtěni a biřmováni tři dospělí katechumeni. Na konci května udělí otec biskup Václav Malý některým z vás svátost biřmování.

Kéž jsou všechny tyto věci a celá radost Velikonoc pro nás ujištěním o tom, že nás Pán Ježíš miluje a chce, abychom žili jeho životem naplno.

Váš Otec Karel

Letošní Velikonoce jsem poprvé prožila jako vytržené z běžného kalendáře. Neoslovila mne od listopadu se vyskytující komerční čokoládová nabídka. Pronásledoval mne pocit, že na ty skutečné křesťanské svátky a křest nejsem dostatečně připravena. Obavy a nervozita spolu s problémy v zaměstnání vykonaly své – ze zdravotních potíží už jsem začala mít strach. Co se ale nedostavilo, byly pochybnosti o správnosti mého rozhodnutí.

Při obřadu se jsem zažila pocit, který jsem znala už ze skrutinií při vkládání rukou a pomazání křížem. Osloveno bylo dítě ve mně, dítě, které hladí otec, Otec. Zasutá vzpomínka z dětství, z doby, kdy člověk ještě neokusil strach a pociťoval nezaslouženou důvěru a ničím nepodmíněnou lásku blízkých osob.

Mohli byste se ptát, proč tak pozdě. O Boží existenci jsem nepochybovala. Jen jsem jaksi nedokázala pochopit, že Bůh je tady i pro mne. Nepovažovala jsem se za tolik potřebnou a své problémy jsem řešila na lidské úrovni, tj. mnohdy ovládána ochromujícím strachem.

Tehdy přišel sen, o který se s vámi ráda podělím.

Bílá budova krematoria. Celá v černém čekám na výkon rozsudku smrti zpopelněním. Budova je prostorná, světlá, prosklená – nic nevypovídá o jejím účelu. Jdu k nejbližším dveřím, které jsou otevřené.

Malá místnost je plná mých známých a příbuzných. Všichni v barvě smutku, přišli se se mnou rozloučit. Ptám se po mém provinění. Kupodivu, nikdo nic neví. Ptám se tedy po možnosti záchrany – posílají mne za ředitelem ústavu.

Ředitel je mladší chlapec v bílé košili, který na obrazovce před sebou sleduje průběh smutečních obřadů. Odpovídá tiše, ale nesmlouvavě. Nedá se nic dělat, jste na pořadu.

Procházím chodbou, mímám své známé a nedoufám. Náhle zaslechnu hlas – nepatří nikomu z blízkých. „Co tady děláš? Jdi ven, vždyť ty dveře nejsou zamčené.“ Předemnou se otevrou dveře a já vycházím do světla, nikdo mi nebrání, žádná stráž mne nesleduje.

Mezi dobou, kdy se mi zdál tento sen, a dneškem uplynulo zhruba 9 let. Poselství, které sděloval, mi bylo jasné. Stále mne však provázelo přesvědčení, že nejdříve je třeba vyřešit si život a pak se věnovat duchovnímu rozvoji. Nesmyslnost takto stanoveného pořadí jsem si začala uvědomovat až díky duchovnímu vedení a hodinám katechismu. Zde jsem pochopila, že mi byl dán velký dar – dar víry a spolu s ním i vědomí, že stejně jako naděje a láska i víra znamená neustávající práci, práci na obnovování svých správných motivů k veškerému našemu konání.

Od chvíle křtu prožívám zvláštní radost-pocit, že věci plynou i bez mého přičinění, řešení jsou nalezena i bez mého urputného snažení. Snad nebylo troufalé uvést takovou podobu svědectví, jakou jste si právě přečetli. Myslím si, že lidé mají své zážitky a poznání sdílet.

**Jana K. Kopicová,
novokřtěnka**

Co nového při budování KCMT

- Do velikonoc byla zabetonována většina stropu nad suterénem, tedy podlahy přízemí.
- Celý strop by měl být snad do večera 22. dubna.
- Probíhá montáž bednění sálu, navazovat bude bednění kaple – obojí bez přerušování armatury přes dvě patra.
- Probíhají svislé izolace suterénu na jižní straně.
- Byly uzavřeny změny projektu a je tím pádem téměř dokončeno projednávání změnových listů VZT a ÚT s úsporou (včetně sponz. daru a včetně DPH) cca 700 000 Kč.
- Změnové listy na sanitu a elektro jsou předmětem intenzivního jednání.
- Předpokládané dokončení nosné konstrukce (glajcha) je 20. června.

Jaroslav Jelínek

Foto: Zdeněk Fuchs

1/3 Březen začal i v KC Popeleční středou. ● 3-5/3 Zatímco ladačtí budhističtí mniši sypali v centru Prahy mandalu, proběhlo u nás víkendové setkání TenSingu. ● 12/3 V klubu Na

Dně koncertovala nejmladší česká punková skupina Střepy. Podle délky vlasů odhadujeme, že se od narození nestříhali. ● 16/3 Otevřeli jsme novou místnost pro psychoterapie. ● 17/3 Přes prozíravé předzásobením došlo již po několikáté při koncertu punkové kapely Admit One's Guilt pivo. ● 25/3 V klubu Na Dně se cvičila jóga. ● 30/3 Už po druhé u nás koncertovaly Hliníkové lopatky dědečka Pipýna. Jejich odvážné hudební kreace mne vyhnaly do kanceláře dělat účetnictví. ● 11/4 V KC nám začal pravidelně pomáhat Šimon Karhan. ● 12/4 V noci vykradli Ymkárium. Zloděj byl smolař, ztratil u nás peněženku i s občankou. ● 13/4 Velikonoční svátky jsme začali ranními chválami v sedm. Během dne prováděli elektrikáři na žádost revizního technika opravu nevyhovující elektroinstalace. Kvůli opravě nám přestala fungovat polovina světel v kapli. Hlavně že vyhovujeme předpisům:o) Triduum s námi tentokrát oslavil otec Ondřej Pávek. ● 15/4 Na přípravě vigilie a následné hostiny se podílelo cca patnáct dobrovolníků. Ještě jednou díky. Vigilie Zmrtvýchvstání trvala 2 hod. 24 min., na minutu přesně podle odhadu. Následná hostina se protáhla až do půl třetí ráno. ● 17/4 Letošní koledníci byli milosrdní, všechny ženy přežily bez vážnějších zranění.

Filip Malý

JARNÍ BURZA OBLEČENÍ A OBUVI 2006

Zvu Vás na jarní burzu oblečení a obuvi, která se bude konat ve farnosti sv. Františka z Assisi v Praze 4 – Chodově opět ve farním sále.

PŘÍJEM oblečení a obuvi bude – v neděli 21. 5. po 1. a 2. mši, cca do 12 hod.
– v pondělí 22. 5. od 16 do 19 hod.

VYBRAT si můžete přijít – v úterý 23. 5. od 16 do 18 hod.
– ve středu 24. 5. od 16 do 18 hod.

Věci, které přinesete do burzy, mohou být poškozené, ale musí být čisté! Po přebrání budou odvezeny Diakonií Broumov k dalšímu využití. Příspěvek na dopravu bude i tentokrát vítán.

Protože již není v silách a možnostech několika jednotlivců zajistit potřebné množství krabic na balení, naléhavě prosím, aby každý, kdo může, přinesl co nejvíce těchto krabic nebo alespoň velké pytle.

Také prosím o pomoc při balení a při následném úklidu ve středu 24. 5. od 18 hod.

Bližší informace na tel. 311 513 589 (jen do 21. 5.) nebo na mob. 737 374 921.

Jolana Šimandlová

Jarní burza oblečení a obuvi

Pryč je doba...

...kdy maminky horko těžko získávaly dětské oblečení, donekonečna se zašivaly ponožky a pletlo se z tříkrát párané vlny. I v dostatku second-handů, výprodejů i vietnamských tržnic si ale žádá opatření kompletní výbavy svršků pro děti dost běhání a času.

Nabízíme možnost, jak pořídit celý šatník během jediného odpoledne pod jednou střechou, nejen dítěti, ale i dospělým. Dvakrát ročně se koná na faře burza, která má již dvanáctiletou tradici. Hlavním organizátorem, i přes to, že se před pár lety odstěhovala z Prahy, zůstává Jolana Šimandlová.

Akce probíhá vždy podle stejného scénáře. V neděli začíná svoz odloženého šatstva, v pondělí proběhne jeho třídění, v úterý a ve středu je burza přístupná veřejnosti a ve středu večer se zbylé věci balí do krabic k odvozu.

Říkáte si, že věci určené na charitu musí být nutně podřadné. Není tomu tak. Je z čeho vybírat. Co člověk to jiný vkus a co je pro jednoho póvl, to je pro druhého nóbl. Zahodte předsudky a přijďte se podívat.

Jana

A kam naše oblečení mizí?

Té většiny šatstva, která na našich burzách zůstane, se ujímá organizace s názvem Diakonie Broumov. Diakonie je občanské sdružení, které organizuje a zprostředkovává v rámci republiky i jinde ve světě pomoc sociálně potřebným občanům a lidem v obtížné životní situaci bez ohledu na rasu, víru či jinou příslušnost.

Hlavní činnost se soustřeďuje především na sociální reintegraci těch, kdo se ocitli na okraji společnosti, zvláště bezdomovců, lidí, kteří jsou pro své mentální postižení obtížně zaměstnatelní, propuštěných vězňů nebo lidí, kteří ukončili léčbu závislostí. Zvláště citlivou skupinu mezi nimi tvoří ženy.

Většina materiálu, který se podaří shromáždit, se soustřeďuje na hlavními pracovišti v Broumově, kde se třídí a rozděljuje. To co není možné využít k humanitárním účelům, se dále zpracovává. Za deset let se naučili zpracovávat textilní odpady (pro výrobu čistících hadrů nebo pro výrobu izolací), takže v roce 2002 byl přínos Diakonie pro ekologické zpracování odpadů, dokonce ohodnocen zvláštním uznáním společnosti Business Leaders Forum.

Takže díky Bohu i vám všem, kteří obětavě a vytrvale sloužíte tomuto dílu, za každou drobnou pomoc, modlitbu či finanční příspěvek (využívá se na pokrytí nákladů dopravy, úklidu apod.).

Vzhledem k tomu, že bydlím již mimo Prahu, je další moje účast na pokračování burzy podmíněna dostatkem pomocníků. Největší nedostatek pracovní síly bývá při balení (středy od 18 hod), ale zejména též při shánění krabic. Pomoci můžete i při třídění (pondělky od 16 hod).

Pro mě osobně je burza mimo jiné i příjemná společenská událost a možnost, jak se s vámi setkat. Těším se na shledání při letošní jarní burze.

Jolana Šimandlová

Na cestě za pečetí *Ducha Božího*

Již několik měsíců probíhají v naší farnosti kurzy přípravy na svátost biřmování, které budou završeny na konci května udílením právě této svátosti. O tom, jak probíhá příprava a co se na kurzech odehrává, jsou následující dva příspěvky.

Úterní setkávání v klubovnách kostela

Milí farníci, byl jsem osloven, abych vás informoval o klasické přípravě na svátost biřmování. Přicházím na to naše nádherné setkání a říkám si: Co mám napsat, aby všechno bylo objektivní a opravdové? Tu jedna účastnice spontánně a od srdce říká: Napište, že je nám tady krásně a dobře. Jistě by ta lakonická odpověď stačila a vypovídala o milé atmosféře, kterou všichni prožíváme. Naší snahou je být blíže Bohu, více poznat křesťanské pravdy, Písmo svaté, Kristovo učení. Vzájemně se učíme ve své víře růst a tak se připravovat, abychom všichni mohli přinášet bohaté plody všude tam, kam nás Pán pošle. Do přípravy se zapojili i starší farníci, aby i oni přijali tuto svátost křesťanské dospělosti. Jak nádherné, že pochopili, že nikdy není pozdě. Mezi nás přišli také ti, kteří již tuto svátost v minulosti přijali. I jejich přítomnost je nesmírně milá, vždyť i oni mají nesmírný zájem mnohé se dozvědět, aby jejich křesťanský život byl ještě plodnější. Vždyť Duch svatý nám dává sílu v boji proti zlu. Potom dokážeme lépe rozlišovat, co je krásné a ušlechtilé. Vždyť skrze dary Ducha svatého se nebojíme vydat svědectví o lásce Boží a o Pánu Ježíši. Drazí, těšíme se také na vás, přijďte mezi nás. Příprava probíhá v úterý po mši svaté v klubovně kostela. Ve středu po mši ve farním sále pak můžete naslouchat slovu Božímu, modlit se, diskutovat o živé víře. Jste všichni zváni...

Svátost biřmování bude v naší farnosti udílet biskup Václav Malý při mši svaté 30. 5. 2006 od 18 hodin v kostele sv. Františka

Jáhen Pavel Urban

Středeční setkávání v kapli Křesťanského centra

Seminář duchovní obnovy a přípravy na biřmování pokračuje s jedenácti účastníky. Přednášky a vedení modlitby zajišťuje tým pěti služebníků.

Na přípravná setkání jsme pozvali například Kateřinu Lachmanovou, která nás povzbuzovala k tomu, jak projít úspěšně krizí středního věku. Dále nás seznámil Pater Pavel Semele s významem charismatické obnovy v církvi. Do modlitby Páně nás hlouběji uváděl náš Pater Karel Kočí.

Od začátku února každý týden ve středu večer si společně připomínáme důležité aspekty křesťanského života. Společně se modlíme a čerpáme sílu k obrácení z Písma a ze vzájemného sdílení ve skupinkách. Vracíme se i ke zdroji duchovního života v prohloubení osobní modlitby.

V semináři se spoléháme na Boží obdarování, kterému se učíme otevírat a s důvěrou přijímat.

Největším darem je Bůh sám, což nám dává poznat, jak osobně, tak i ve společenství.

Prosíme i vás ostatní farníky o provázení v modlitbě, aby přijatá obdarování přinášela užitek i pro život naší farnosti.

Josef

Víkendovka

ve Starém Plzenci

S naším společenstvím zpívajících (nejen) písně z Taizé, jsme na víkendovku zavítali tentokrát do Starého Plzně. Útočištěm se nám stal farní dům, kde nás velmi mile přijali lidé ze společenství Kolpingova rodina. Kvůli značnému zpoždění našeho autobusu pro nás dokonce přijeli čtyřmi auty na okraj Plzně! I přes pozdní příjezd se nám ještě ten večer podařilo nazkoušet něco z nové pecky „Judas“ a francouzské podmanivé „Plus pres de toi“.

V sobotu ráno jsme se těšili na pořádnou akustiku gotického kostela narození Panny Marie, ale její kvalita nás nepřesvědčila natolik, abychom vydrželi tu hroznou zimu, takže jsme nakonec zkoušeli na prosluněné zahradě. Na oběd nás přijel navštívit P. Adrián Zemek, generální vikář Plzeňské diecéze, aby nám pověděl něco o tom, jak se modlit při liturgickém zpěvu a jak službu při liturgii správně prožívat. Jeho podněty byly velmi praktické a užitečné. Tak jako na každém soustředění nechyběl malý výlet – tentokrát k nejstarší rotundě západních Čech na kopci nad Plzencem. Po večerním pečení buřtů následovala „velká“ modlitba se zpěvy z Taizé. Byl jsem velmi překvapen, jak náš zpěv najednou zmohutněl a zkrásněl...

Podle domluvy s panem farářem – ovšem k překvapení pana varhaníka – se v neděli ráno objevilo na kůru kostela 20 mladých lidí. Při prvním čtení se pan varhaník náhle zcela hlasitě ptá: „A od káď sté?“ Makyna, která je nej-

Foto: Anička Procházková

blíž, říká: „No, z Prahy Chodova.“ A on na to: „Napiš mi to!“ A když mu to Makyna napíše: „Jóó, to já znám, Chodooóv, to já jsem hrál házenou za Podolí!“ Teď to musel slyšet snad celý kostel... Slyšela to i paní co seděla pod kůrem a jen odevzdaně zakroutila hlavou. Tento 83 letý téměř hluchý varhaník v místním kostele hraje již 57 let a většinu písniček si sám zharmonizoval. Je to úžasný člověk, jen občas začne hrát tam, kde nemá. Nevysvětlí mu to ani manželka a on na truc přidá ještě rejstřík navíc. Ona jen mává rukama, naznačuje, křičí: „Nehraj, no tak nehraj!“

Po obědě nás čekalo ještě jedno zpívání – na křtinách dvou malých děvčátek, dvojčátek. Křtiny se nakonec docela protáhly, ale byly pro nás alespoň praktickou ukázkou evangelizace nepraktikujícího příbuzenstva. Po křtinách rychle sbalit, uklidit faru a vyrazit na cestu domů. Ve vlaku pak možná leckdokomu z nás proběhlo hlavou, že to byl krásný víkend v nádherném prostředí, především díky všem těm krásným a milým lidem.

Petr Šilhavý a František Hnátek

Zamyšlení • Jistě mnozí víte, jak je mnohdy složité a náročné prosadit něco pozitivního a kladného. Často míváme pocit, že mnohé nejde. A tak se raduji za všechno dobré, co se podaří. Takovou radostí a nejenom pro mne, ale hlavně pro starší, je také přechod u kostela, po kterém všichni můžeme chodit klidněji a bezpečněji. Většina z nás ví, jak nesnadné bylo jeho zřízení prosadit. Proto děkuji za toto dobré dílo. A další nová věc vzniká u metra Háje – je to dílo větší a náročnější. Proto můžeme a máme každý nějak pomoci – někdo finančně, někdo jinak podle svých možností, ale určitě každý modlitbou. Vždyť Pán Ježíš říká: „Proste a dostanete.“ Proto ať nás nikdo a nic neodradí od žádného díla, které má sloužit a být prospěšné druhým lidem. *Jáhen Pavel*

Dopisy o modlitbě ¹

Na stránkách FCHODovin budeme na pokračování otiskovat dopisy otce Jeronýma – trapistického mnicha ze Sept-Fons ve Francii, které se týkají duchovního života a vnitřní modlitby. Otec Jeroným výrazně ovlivnil život kláštera v Sept-Fons, kam od devadesátých let přicházelo mnoho mladých mužů z Česka. Před několika lety byl ze Sept-Fons založen dceřiný klášter trapistů v západních Čechách

Drahý příteli,
chcete, abych Vám něco řekl o modlitbě! Na toto téma Vám mohu podat jen několik málo doporučení, která jsem Vám ostatně již sdělil a která neustále opakuji. Mohu je zopakovat ještě jednou.

Můj drahý příteli, modlete se před svatostánkem, to je podstatné! Deset minut před svatostánkem má vždy nesrovnatelně větší cenu než hodina modlitby u sebe v pokoji nebo někde venku. Jste-li velice zaneprázdněn, pobuďte před svatostánkem jen sedm či deset minut každý normální pracovní den a jeden den v týdnu si vyhraďte pro dlouhou rozjímavou modlitbu.

Otec Jeroným

Jak byste si při tom měl počínat? Začínějte vždycky, a to se týká i velmi krátké rozjímavé modlitby, četbou úryvků z knih, abyste se mohl snáze soustředit a zbavit se myšlenek na všechno světské. Určitě jste už začal číst Písmo svaté nebo řadu dalších knih, jak jsem Vám je označil, a z nich jste si mohl vybrat několik úryvků schopných probudit ve Vás každý den chuť k modlitbě. Je-li tomu tak, začínějte vždycky četbou, čtěte a znovu si opakujte ty texty, abyste se nechal jimi prostoupit a hluboce se vnitřně soustředil! S těmi listy papíru, které držíte v ruce, se musíte uchýlit někam stranou od světských záležitostí, jež Vás rozptylují, a nedovolit myšlenkám, které neúnavně dorážejí na Vašeho ducha, vyrušovat Vás ze soustředění.

Když se díky četbě uklidníte a soustředíte, pohleďte ke svatostánku, nebo nejste-li v kostele, ke svému křížifixu nebo nějaké-

mu zpodobnění našeho Pána a pomalu opakujte krátkou modlitbu nebo vzývání, které jste si složil sám pro sebe a které vyjadřuje Váš základní postoj před Bohem. Rychle si osvojte čtyři nebo pět krátkých zvolání, z nichž si budete moci vybírat s velkou volností to, které Vám bude v daném okamžiku nejlépe vyhovovat, protože všechna vyjadřují Bohu to, co je ve Vás nejzákladnější, a protože každé z nich opakuje dostatečně často, mohli jste si snadno osvojit a oblíbit všechna.

Jste-li dostatečně klidný, – což ovšem neznamená, že byste si neměl připouštět starosti a všechno ostatní, co se Vás hluboce dotýká – přerušte občas četbu a řadu zvolání vystřídejte okamžiky mlčení v přítomnosti Našeho Pána, který je ve svatostánku. Přemůže-li Vás únava, nebo když Vás něco rozptyluje, pusťte se znovu do četby, abyste se opět plně duševně soustředil a našel odvahu začít se vzýváním znovu.

Za čtvrt hodiny, tím spíše za půl, je možno celý ten cyklus – četba, zvolání, mlčení – jednou nebo i několikrát zopakovat. Musíme být dostatečně přizpůsobiví, abychom dokázali jednotlivé postupy střídat podle našich každodenních potřeb.

To je celá moje věda o vnitřní modlitbě. Vyložil jsem Vám to jedna dvě! A přesto jsem potřeboval dvacet let praxe a musel jsem přečíst nesmírné množství textů, abych nabyl praktickou zkušenost i teoretickou jis-

totu, že žádná jiná opravdová metoda neexistuje a že všechny duše skutečně sjednocené s Bohem postupují tímto způsobem!

Dobře vím, že toto opakování stále stejných zvolání – i když máme tři nebo čtyři na výběr – některým nahání strach. Bojí se jednotvárnosti a toho, že se vnitřní obsah zvolání, které se neustále a beze změny opakuje, vyprázdní. Ve skutečnosti dochází k pravému opaku: když nějaký čas vytrváme, zjistíme, že obsah našeho zvolání, tím jak ho používáme, získává nové odstíny. Každopádně v modlitbě je nemožné vyhnout se dojmu jisté monotónnosti (jinak bychom se potom vůbec nemohli modlit!).

Vzývání neviditelného Boha, kdy mu sdělujeme své potřeby, jež jsou ostatně stále tytéž – to prostě nejde bez jednotvárnosti. Síla, kterou neustálým opakováním při vnitřní modlitbě toto zvolání postupně získává, a ta skutečnost, že po něm může lidský duch bez potíží a neprodleně sáhnout, efekt monotónnosti přinejmenším vyvažují. Při používání modlitby ignaciánské je však riziko modlitby ještě větší.

Tak je to tedy! Na těchto řádcích najdete určité jisté body, které dají nový a přesný směr všemu tomu, co již víte. Každý den se za Vás jmenovitě modlím.

Váš bratr M. Jeroným

*Převzato z knihy
Otec Jeroným: Umění naslouchat.*

Foto: www.novydvur.cz

Zprávičky z Farní charity

Vážení přátelé,

přijde mi to sice neuvěřitelné, ale 1. 5. to bude přesně 5 let od okamžiku, kdy jsem se stala ředitelkou Farní charity Chodov. Současně jsem se stala služebně nejstarším ředitelem v historii naší organizace. Kulaté výročí jistě nutí k zamyšlení, jakých těch 5 let života v charitě vlastně bylo.

Před 5 lety jsem nabídku ředitelského místa ve Farní charitě Chodov brala jako východisko z obtížné životní situace. Pracovala jsem v charitě již druhý rok na částečný úvazek a tak trochu jsem tušila, co mě čeká. Ještě teď se mi vybavuje nenadšený výraz otce Václava, když mne do funkce jmenoval, protože neměl nikoho jiného. Můj původní plán byl jasný, vzpamatovat se po mateřské, rozkoukat a najít si jiné, lépe placené místo. Jak už to ale v životě bývá, člověk plánuje a realita je jiná. Velmi rychle jsem začala sbírat informace, vzdělávat se, získala jsem kontakty a přátele v neziskovém sektoru i katolické církvi. Po nějaké době jsem zjistila, že vlastně odejít nechci. Důvod je prostý. Tahle malá firmička se postupně stala mým třetím dítětem (moji synové s oblibou tvrdí, že mám charitu raději než je).

Před pěti lety jsem charitu přebírala po třech měsících, kdy v organizaci nebyl žádný ředitel. Stále si vybavuji svůj první měsíc v kanceláři. Nevěděla jsem moc, co mám dělat a při každém zazvonění telefonu jsem

se upřímně zděsila. Bála jsem se, jestli budu umět problém vyřešit. Na počítač jsem se bála sáhnout, abych něco nerozbila. V tehdejší situaci mi moc pomohl otec Václav, který mne první měsíce doslova psychicky držel nad vodou. Také mi moc pomohl Ondra Frůhbauer, náš sociální pracovník. Ondřej nastoupil do práce 1. 6. (tedy měsíc po mně) a jeho přijetí byl můj první skutečný manažerský počín. V průběhu prvního čtvrt roku jsem se naučila s počítačem, obstarala pro organizaci internet, pořádný počítač, fax, kopírku a mobilní telefony. Postupně jsme začali s Ondrou, Zuzanou Ocáskovou (naše paní ekonomka) a následně i dalším stěžejním členem vedení Janou Kotrlovou (ta zde bude 1. 6. pracovat 3 roky) budovat novou koncepci organizace.

Někdy se dějí i zázraky a tak dnes charita zajišťuje domácí péči pro území celé MČ Praha 11, 4, 12 a některé ulice Prahy 10. Má 23 zaměstnanců a její pozice na neziskovém trhu je poměrně stabilní. Období finanční nejistoty máme sice zhruba 2x ročně, ale stejně jsou na tom jsou všechny neziskové organizace v republice. Naší velkou výhodou je stabilní a dobře odborně připravený vedoucí tým, který pracuje ve vzájemné shodě.

Právě dobrý pracovní tým a otevřená, přátelská atmosféra je jednou z věcí, která mne na práci ve Farní charitě Chodov těší. Práce ředitele Farní charity je velmi pestrá a kreativní. Několikrát týdně musím během několika minut kompletně předělat plánovaný program, abych vyřešila nové, neočekávané problémy. I po pěti letech se stále objevují situace, které vyžadují nová řešení a změnu zaběhaných stereotypů. Možná se to zdá k zbláznění, ale právě ta pestrost mě na práci v neziskovém sektoru přitahuje.

Stále nové situace a vývoj v sociální a zdravotní oblasti mne neustále nutí do sebevzdělávání, k sebekontrolě a flexibilitě. Pokud bych zajela do pevně daných kolejí, začneme stagnovat a to by byl náš konec. Samozřejmě jsou situace, kdy mám neustálých změn a problémů dost a velmi hlasitě dávám výpověď. Nejčastěji, když dopisuji projekt ve 3 hodiny ráno, naštěstí se z toho do rána většinou vyspím.

Práce ve Farní charitě Chodov mi dala strašně moc, vrátila mi sebedůvěru. Pocit užitečnosti mé práce a pocit sounáležitosti s týmem je pro mne bezpochyby naplněním v mnoha směrech. Jednu věc mi ale tato práce zase vzala. Ztratila jsem iluze. Především iluze o církvích a církevních organizacích. Stejně tak o křesťanech. Ale i o mnoha dalších věcech a lidských vztazích. V charitě se setkáváme s lidmi v obtížných životních situacích. Často v krizové zdravotní, sociální situaci, s umírajícími. V těchto situacích lidé jednají emocionálně, bez kontroly. Vždycky mne ubíjí lidská zloba, nenávist, lhostejnost, závist a netolerance. Stejně tak mne často trápí vztahy mezi lidmi uvnitř církve a církevních organizací i mezi denominacemi. To je asi největší bolest, kterou v práci vnímám. Nevadí mi smrt, s tou se umím vyrovnat. Stejně tak ani bolest, tu umíme utiřit. Nemoc zase většinou umíme léčit nebo zpomalit, či zmírnit následky. S lidskou zlobou a nenávistí – s tou se ale nedá dělat nic, lze se jí jen vyhnout. Jenže to já většinou nemohu. A tak často jen užasle hledím na své kolegy, klienty nebo jejich příbuzné a nevěřím vlastním uším.

Ale abych nekončila depresivně. Je moc lidí, kterým musím poděkovat. V první řadě vzpomínám na otce Václava, který byl pro mne po celou dobu svého působení ve farnosti sv. Františka velkou oporou. Vám všem

Když tě přítel nemůže vytáhnout z bryndy, alespoň tě nenechá spadnout ještě hlouběji!

Tento obrázek dost přesně definuje mé pocity při řízení charity

ve farnosti patří velký dík zato, jak jste mne přijali. Nejsem z farnosti a tak mne těší, že už teď mnoho z vás znám jménem a z mnohými si tykám. Na setkáních farnosti si už nepřipadám jako nezvaný host, zdravíme se na ulici a v dopravních prostředcích. Děkuji vám za vaši vyslovenou i nevyslovenou podporu. Za přátelství i pomoc. Poděkování ovšem patří i mým rodičům, protože bez jejich pomoci bych nemohla tuto práci dělat. Je ještě mnoho dalších lidí mimo farnost a rodinu, kteří mi pomáhají. Chci teď myslet i na ně.

S pomocí Boží a mnoha lidí jsem přežila 5 let a organizace nezkrachovala. Zatím mám ještě sílu bojovat. Neslíbím vám ale, že to bude dalších 5 let.

Eva Černá

Program KC-JM v květnu

St	3. 5.	16.00	Turnaj v šípkách (Ymkárium, vchod C)
St	3. 5.	17.30–19.00	Keramické odpoledne pro děti i rodiče (Altera Pars, vchod E)
Čt	11. 5.	19.00	Bylinky pro zdraví i pro radost, přednáška RAP, vchod E)
Pá	12. 5.	19.30	Literární večer (Klub Na Dně, vchod E)
Ne	14. 5.	14.00	Zahradní slavnost ke Dni matek – divadélko, hudba, tombola, opékání buřtů, slavnostní otevření mateřského centra po rekonstrukci (zahrada)
Po	15. 5.	9.30	Děti a hranice, přednáška z cyklu „Jak na to“ (MC Domeček, vchod E)
St	17. 5.	16.00	Promítání (Ymkárium, vchod C)
So	20. 5.	10.00–18.00	Nácvik technik relaxace, jednodenní seminář s nácvikem způsobů, jak rychle odpočívat. Přihlášky na tel. 736 469 284. (RAP vchod E)
Po	22. 5.	9.30	Kam do práce po mateřské, přednáška z cyklu „Jak na to“ (MC Domeček, vchod E)
St	24. 5.	17.30–19.00	Keramické odpoledne pro děti i rodiče (Altera Pars, vchod E)
Pá	26. 5.	18.30	Večer orientálních tanců, vystoupení frekventantek kurzu (Klub Na Dně, vchod E)
Po	29. 5.	9.30	Co je etická výchova, přednáška z cyklu „Jak na to“ (MC Domeček, vchod E)

KSK – Křesťanský sportovní klub

Miniškola sportu – v květnu volejbal každé pondělí, sraz v 15.00 hod. na metru Opatov.
Na akce je třeba se přihlásit u J. Olšanského, tel. 603 256 411.

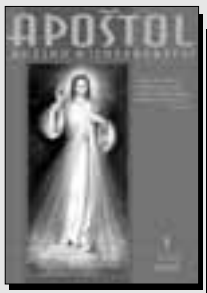
RAP – Rada a pomoc • bezplatné terapeutické konzultace 17.00–19.00 každý čtvrtek

• bezplatné právní konzultace 16.00–18.00 každou středu

Na konzultace je třeba se objednat na tel. 736 469 284. Vstup vchodem D.

Nový časopis APOŠTOL BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

Jak objednat „Apoštola“?

Stačí nahlásit adresu, zaplatit dobrovolný příspěvek na náš účet a budete dostávat tento časopis po celý rok. Konkrétní cena není určena. Bůh vám zaplatí za každý příspěvek!

„Apoštol“ může být také dobrým dárkem pro vaše blízké. Sdělte nám jejich adresu a my jim pošleme „Apoštola Božího milosrdenství“.

Společnost katolického apoštolátu

Lázeňská 61, 250 02 Stará Boleslav

Číslo účtu: 35 – 6219210237/0100

„Apoštol Božího milosrdenství“ si můžete objednat také telefonicky, faxem nebo e-mailem: tel. 326 910 552 nebo mobil: 774 521 531,

fax: 326 910 551,

e-mail: objednavky@apostol.cz

Na stránce: www.apostol.cz najdete objednávací formulář!

Květnový program ve farnosti

St	3. 5.	9.45	Setkání maminek na mateřské	v sále fary
Ne	14. 5.	15.00	Pouť u kapličky sv. Jana Nepomuckého v Hájích. Po společném programu následuje odpoledne pro děti v nedalekém Hostivařském lesoparku.	
Po	15. 5.	16.00	Studentské spolky v letech 1945–1948 přednáška RNDr. Zdeňka Boháče	v klubu
St	17. 5.	9.45	Setkání maminek na mateřské dovolené	v sále fary
21.– 24. 5.			Burza šatstva a obuvi (viz str. 6)	v sále fary
Út	30. 5.	18.00	Mše svatá s udílením svátosti biřmování	v kostele
St	31. 5.	9.45	Setkání maminek na mateřské dovolené	v sále fary

VELIKONOCE V KŘESŤANSKÉM CENTRU...

*...„Jestliže tě neumyji,
nebudeš mít se mnou podíl.“*

Jan 13,8

„Současný člověk se často s velkou úzkostí ptá, jaké je řešení těch hrozivých napětí, která se navršila ve světě a vytvořila mezi lidmi. A jestliže se již někdy neodvažuje vyslovit slovo „milosrdenství“, nebo již ve svém svědomí, zbaveném všeho náboženského, pro ně nenalézá odpovídající slovo, tím více je třeba, aby církev toto slovo vyslovovala nejen za sebe, ale za všechny lidi naší doby.“

Jan Pavel II.

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

Fara a kostel

sv. Františka z Assisi

Na Sádce 18, Praha 4

☎/fax: 272 934 261

fara.chodov@volny.cz

<http://www.kcmt.cz>

Křesťanské centrum JM

Modletická 1401, Praha 4

☎ 267 910 008

krestanske@centrum.cz

<http://kcjm.duch.cz>

	Sv. František	Sv. Ludmila
Pondělí	6.30	
Úterý	18.00	
Středa	18.00	
Čtvrtek		18.00
Pátek	18.00	
Sobota	7.30	
Neděle	8.30 10.30 20.00	10.00

E-mail

Karel Kočí (administrátor)	777 101 941	kkoci@czn.cz
Petr Svoboda (vojenský kaplan)	724 605 259	petliber@seznam.cz
Ondřej Pávek (výpomocný duchovní)	603 235 606	ondrej.pavek@t-email.cz
František Převrátíl (výp. duchovní)	776 252 251	prevrat@volny.cz
Pavel Urban (jáhen)	272 911 264	
Filip Malý (pastorační asistent)	736 469 284	filip.maly@post.cz
Martin Flosman (past. asistent)	777 637 280	flosmanm@post.cz
Eva Černá (ředitelka Charity)	737 322 569	charita.chodov@email.cz
Kancelář charity (peč. služba)	272 941 972	charita.chodov@email.cz